

Z Polski *Ch. spoliatus* wymieniany był w dziewiętnastym stuleciu z Śląska (Racibórz), Sudetów Wschodnich (Głubczyce), Tatr, Pobrzeża Bałtyku (Elbląg) i Pojezierza Mazurskiego (Dąbrówno) (BURAKOWSKI i in., *ibid.*), przy czym ze względu na brak okazów dowodowych i ogólne rozmieszczenie możliwość występowania tego gatunku w obu ostatnich krainach kwestionują BERCIO (BERCIO 1979: Verzeichnis der Käfer Preußens, Verlag Parzeller & Co.: Fulda, 369 p.) oraz BURAKOWSKI i in. (*ibid.*), a HORION (HORION 1941: Faunistik der deutschen Käfer, Bd. I: Adephaga – Caraboidea, Goecke-Verlag: Krefeld, 463 p.) poddaje również w wątpliwość jego obecność na Śląsku.

Tu podajemy trzy stanowiska *Ch. spoliatus* oparte na materiałach zebranych w latach 1987–2009, które potwierdzają aktualną jego obecność w faunie krajowej:

- Siedliszcze (FB88), 16 VII 1987, 1 ex. (♀), leg. D. PAWLUK,
- Tyrawa Solna ad Sanok (EV99), na piaszczystym brzegu Tyrawskiego Potoku, 21 VIII 1988, 1 ex. (♂), leg. M. STACHOWIAK,
- Temeszów ad Dynów (EA80), na piaszczysto-żwirowatym brzegu Sanu, 8 VIII 2009, 2 exx. (♂♂), leg. D. TWARDY.

Okazy dowodowe przechowywane są obecnie w zbiorach obu autorów.

W tym miejscu warto też wspomnieć, że pierwszy autor również widział i zweryfikował poprawność oznaczenia okazu *Ch. spoliatus* zebranego w połowie lat osiemdziesiątych ubiegłego stulecia przez S. GRUSZKĘ nad brzegiem Odry we Wrocławiu, a wchodzącego w skład zbioru J. WARCHAŁOWSKIEGO (obecnie zbiór ten stanowi własność A. JASIŃSKIEGO). Niestety, podczas zbierania informacji do tej notatki autorom do tego okazu nie udało się dotrzeć.

Mieczysław STACHOWIAK, Kat. Kształt. i Ochr. Środowiska UTP, Bydgoszcz
Dariusz TWARDY, Brzozów

634. Nowe stanowiska *Cercyon granarius* ERICHSON, 1837 (Coleoptera: Hydrophilidae) w Polsce

New localities of *Cercyon granarius* ERICHSON, 1837 (Coleoptera: Hydrophilidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, *Cercyon granarius*, new records.

Cercyon granarius Er. jest gatunkiem o rozmieszczeniu euroszyberyjskim. W Europie występuje niemal na całym obszarze (HANSEN 2004: [W:] Catalogue of Palearctic Coleoptera. Volume 2). W Polsce niezmiernie rzadko i nielicznie spotykany. Wykazywany z zaledwie 6 krain (BURAKOWSKI i in. 1976: Kat. Fauny Pol., XXIII, 4: 1-307; BOROWIEC, KANIA 1991: Wiad. entomol., 10: 133-142). Gatunek ten poławiany jest na brzegach wód oraz pomiędzy rozkładającymi się szczątkami organicznymi.

Współcześnie z Polski podany z zaledwie trzech stanowisk: Ruda Milicka na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej, Krasnobród oraz Gorajec – Stara Wieś na Roztoczu (BOROWIEC i KANIA 1991: *ibid.*; BUCZYŃSKI i in. 2009: Annales UMCS, Sectio C, 64, 1: 87-112).

Poniżej podaje nowe stanowiska tego gatunku:

- Pojezierze Mazurskie: Dziarny ad Iława (UTM: DE03), 23 V 2010, 1 ex., w odchodach bydła (det. M. PRZEWOŹNY, coll. R. MROCZYŃSKI); 6 VI 2010, 2 exx.,

- w odchodach bydła oraz koni (det. et coll. R. MROCYŃSKI); 9 VI 2010, 1 ex., w odchodach koni (det. et coll. R. MROCYŃSKI),
- Beskid Wschodni: Makowa ad Przemyśl (FA20), 20 VI 2011, 1 ex., świeża łąka na glebie (det. et coll. R. MROCYŃSKI).
Gatunek nowy dla Pojezierza Mazurskiego i Beskidu Wschodniego.
Dziękuję dr Markowi PRZEWOŹNEMU za oznaczenie jednego ze złowionych osobników oraz za wskazanie niezbędnej literatury dotyczącej rozmieszczenia gatunku.

Radosław MROCYŃSKI, Kat. Ekol. i Ochr. Środ. UWM, Olsztyn

635. Pierwsze stwierdzenie *Lichenophanes varius* (ILLIGER, 1801) (Coleoptera: Bostrichidae) na Pojezierzu Pomorskim

The first record of *Lichenophanes varius* (ILLIGER, 1801) (Coleoptera: Bostrichidae) from the Pomeranian Lakeland

KEY WORDS: Coleoptera, Bostrichidae, *Lichenophanes varius*, new record, NW Poland.

Lichenophanes varius (Ill.) to wyjątkowo rzadki w Polsce gatunek południowo-europejski związany troficznie z drzewami liściastymi (BURAKOWSKI i in. 1996: Chrząszcze – Coleoptera. Dermestoidea, Bostrichoidea, Cleroidea i Lymexyloidea. Kat. Fauny Pol., XXIII, 11: 1-243.). Do niedawna jedyne doniesienia o występowaniu tego gatunku w naszym kraju pochodziły z Kamienia Śląskiego na Opolszczyźnie (CAPECKI 1969: Owady uszkadzające drewno buka zwyczajnego (*Fagus sylvatica* L.) na obszarze jego naturalnego zasięgu w Polsce. Pr. I. B. Leśn., Warszawa, 367: 3-166). Kolejny raz wykazano go z rezerwatu „Las Murckowski” na Górnym Śląsku (SZAFRANIEC, SZOLTYS 1997: Materiały do poznania występowania chrząszczy (Coleoptera) kambio- i ksylobiontycznych w rezerwach przyrody województwa katowickiego. Natura Silesiae Superioris, 1: 43-55) oraz z Sierakowskiego Parku Krajobrazowego (PRZEWOŹNY 2012: Rare and interesting beetles (Coleoptera) caught in the Sierakowski Landscape Park. Badania Fizjograficzne R. II – Seria C – Zoologia: 33-45). *Lichenophanes varius* (Ill.) figuruje na „Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce” z kategorią CR (skrajnie zagrożony) (PAWŁOWSKI i in. 1992: Chrząszcze (Coleoptera). [W:] GŁOWA-CIŃSKI (red.). Czerwona lista zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce. ZOP i ZN PAN, Kraków, 1-119).

Gatunek ten został stwierdzony trzykrotnie podczas badań na terenie rezerwatu Bielinek nad Odrą, realizowanych przez autora niniejszego doniesienia i dr. Tomasza BLAIKA z Uniwersytetu Opolskiego w 2009 roku (zezwoleń na badania zostało wydane przez Regionalnego Konserwatora Przyrody w Szczecinie, decyzja nr. RDOŚ-32-WOPN-6630-II-7-002/09/al, z dnia 14 kwietnia 2009 roku).

- Pojezierze Pomorskie: rezerwat Bielinek nad Odrą (UTM: VU46): 2 VII 2009 – 1 ex.; 15 VII 2009 – 2 exx.; 29 VII 2009 – liczny pojaw, obserwowano kilkanaście okazów; leg. et coll. M. A. MAZUR.

Wszystkie okazy obserwowano podczas nocnych odłowów na światło. Za każdym razem był to drzewostan z dominacją buka pospolitego (*Fagus sylvatica*) i dębów (*Quercus* spp.), przy wiacie na trasie ścieżki przyrodniczej w środkowej części rezerwatu. Na uwagę zasługuje termin stwierdzenia *Lichenophanes varius* (Ill.) we wspom-